

Tíz éve történt: lemondás a Fradi elnökségéről Mások eladósították, mi stabilizáltuk, ma megszűnhet

2001. február 9-én, egy nappal azután, hogy Torgyán József lemondott miniszterségéről, Szabadi Bélával lemondtak az FTC elnöki és elnökhelyettesi posztjáról. 1998-ban, amikor elfogadták a felkérést a Ferencvárostól, a klub akkora adóssággal küszködött, hogy további léte kérdésessé vált, csődeljárás és felszámolás fenyegette. Óriási erőfeszítéssel, nagyon feszes gazdálkodással (ami a kiadásokat fogta meg) és üzleti módszerekkel (ami az ellenséges légkör miatt kieső bevételeket pótolta), megtörtént a Ferencváros gazdálkodásának stabilizálása. Sikerült felszámolni az óriási, az elődöktől örökölt adósságot. Akkor nem gondoltuk, hogy rövidesen a hatalom szétveri mindazt, amit többen felépítettünk és visszavonja a kétmilliárdos stadionrekonstrukciós támogatást is. Azt pedig végképp nem, hogy a miniszterelnökkel egyeztetett reklámszerződésekben Boros Imre megbízott miniszter révén névre szólóan feljelentenek, valótlan tényállást adnak, megrendelik elítélésemet. A sors fintora, hogy ugyanennek a pártnak két vezetője, két országgyűlési képviselőjük, egyikük e párt pártigazgatója ma az FTC elnökségi tagja.

Az FTC bajban van: menekül a tulajdonos

Nyilatkozatban indokoltuk meg lemondásunkat és rögzítettük, milyen anyagi és szakmai helyzetben, milyen jövő reményében hagyjuk el a Ferencvárost. És – ami engem illet – az ezzel együtt járó nagyon terhes feladatokat, no meg a légkört, amit egyes személyiségek kommentáló sajtónyilatkozatai is érzékeltetnek. (Ld. a honlap egyik videóját: *Az FTC stabilizációja után: lemondás a Fradi elnökségről. Mit féltettek a Fradit Féltők?*) Nem sokra tartották azt a segítséget, amit a Fradi kapott, mert számukra nem ez volt a fontos, hanem az, hogy személyes törekvéseiket (a klub érdekében) korlátozták. Nyilván jobban érezték magukat, amikor 1,9 milliárd forint adósságot csináltak és persze felélték a jövőt. Elnökök váltották egymást, eggyel sikerült találkoznom. Hiába hívtam fel a figyelmét arra, hogy a folyó bevételek biztosítása nélkül nehéz lesz talpon maradni.

Az azóta eltelt tíz év tehát nem oldotta meg a helyzetet, mintha csak visszafelé mentek volna. A Fradi az ingatlanügylet után aggasztóbb helyzetben van, mint volt 1998-ban, a reménytelenül nagy adósság idején.

De hadd elevenítsem fel az A HÁLÓ – Két leszámolás c. könyvem segítségével, hogyan történt a lemondás:

A másnapi események: ismét zsúfolt program

Reggel alig tudtam felkelni, így el is késtem a minisztériumból. De mit számított ez, hiszen még néhány nap és nem dolgozok itt. Félbe maradtak a munkáim, a terveim, nem hagyták, hogy befejezzem, amit elkezdtem, és hogy számot adjak: – Ez az, amit sikerült felmutatnom, annak ellenére, hogy soha nem hagytak nyugodtan dolgozni. Ezek voltak a gondolataim, amikor megszólalt a mobilom: – Államtitkár úr – jelentkezett titkárnőm – miniszter úr nagyon keresi és kérdezi, hol jár, mert várja. – Még kb. negyedóra és már bent leszek – válaszoltam. De nem volt időm feldühíteni magamat ezzel a sürgetéssel, amikor megint szólt a telefon. Most Torgyán titkárnője hívott: – Miniszter úr érdeklődik, mikor ér be, mert kávézni akar és államtitkár urat is várja egy kávéra – búgta a telefonba a titkárnő. El voltam képedve. Hasonló jelenetekről már olvastam történelmi regényekben, ahol a bunkerban ülő személyek látszólag nem törődtek azzal, hogy már csak néhány napjuk van, a kávézás vagy a teázás idejének betartására koncentráltak. De ezúttal tévedtem: a miniszter a Belgrád rakpartra készült, ahol a már napokkal korábban összehívott pártfórumon kellett elnökölnie. Torgyán türelmetlenül várt: – Bélám, kérsz kávé? – kérdezte. – És persze vizet is? – folytatta kérdéseit. Majd rátért ötpercesnek szánt búcsúbeszédére. – Hallottad ugye, hogy bejelentettem, a politikai államtitkár is távozik? – kérdezte. – Akkor ne felejtsd el megírni a lemondásodat. *Kovács Zoli* kitűnő államtitkára lesz Gyimóthynek – büszkélkedett. – Lehet, miniszter úr – reflektáltam. – De nem sok egy kicsit, hogy egyszerre távozik a miniszter és a helyettese? – kérdeztem. – Hát ebben igazad van – adta meg magát Torgyán.

Az FVM. Az erkélyek mögött a politikai vezetők szobái

Megpróbáltam kihasználni a mostani lehetőséget, és jobb belátásra bírni egy kinevezési ügyben. Az érintett, a nemzetközi fősztályvezető hozzám fordult és többször is kérlett, szóljak a miniszternek, hogy újból kimehessen Németországba mezőgazdasági attasénak, mert családi problémáit csak így tudja megoldani. Torgyán viszont *Sulyokot* nem kedvelte és különböző ürüggyekkel eddig elhárította a javaslatot. – Miniszter úr – fordultam hozzád, itt van az utolsó alkalom, hogy jóváhagyjad Sulyok Ferenc németországi külszolgálatát. – Tégy vele jót, még megteheted. – Ott van a titkárságon a kérvénye, még aláírhatod. Torgyán megadta magát és aláírta a kiküldetést. Elégedett voltam magammal, hogy miközben ennyi rossz ért engem, segítettem valakinek, hogy vele jó történjen. Ma már bánom ezt a segítséget is, mert így nemsokára újabb példával bővült azoknak a sora, amelyek azt mutatják: jó tett helyébe jót *ne* várj! A legkevesebb az volt, amire számítani is lehetett, hogy Torgyán rögtön kért valamit cserébe: – Szerintem le kellene mondanunk a Fradiban viselt posztokról – kezdte. – Egyetértek – válaszoltam és most tényleg megkönnyebbültem: *végre nem kell cipelnem tovább ezt a terhet, amiért csak támadást kaptam.* – Ki kellene adni egy nyilatkozatot – folytatta Torgyán. – Megtennéd-e, hogy megírod? A sajtóosztály nem igazán tudná. Természetesen megírtam, bár az ilyen fogalmazások a legkevésbé hálás és a legnehezebb feladatok közé tartoznak.

Behívtam a személyzeti fősztályvezetőt és az egyik helyettes államtitkárt és kértem, tisztázzák, milyennek kell lennie a lemondó levélnek. Mindketten ellenezték, hogy ilyet írjak. A fő érvük *Orbán Viktor* előző napi nyilatkozata volt, ami világosan kimondta, hogy az új miniszter kiválasztásáig semmiképpen nincs szükség változásra a politikai államtitkári poszton. Állítólag meg akarja adni a lehetőséget, hogy a miniszter maga válasszon helyettest. A következő hét elején Torgyán megkérdezte: megírtam-e a levelet. Elmondtam, mit válaszoltak a beosztott vezetők, és azt mondta, rám bízva, mit teszek. Néhány nap múlva, amikor Gyimóthy némi nyomásra visszalépett, Torgyán már aggódva kérdezte meg: – Ugye, nem mondtál le? Rövid ideig ugyanis reálisnak tűnt, hogy az új miniszter kinevezéséig a politikai államtitkár vezeti a minisztériumot.

(...)

A kibővített elnökségi ülés véget ért, Torgyán visszatért a minisztériumba. Már korábban bejelentkeztem hozzá és 2 körül be is jutottam. Gyimóthy ott harsogott a titkárságon, amit már sajátjának hitt. Torgyánnak bemutattam azt a közleményt, amiben a Ferencvárosból való távozásunkat jelentettük be, egyben összefoglaltuk, mit sikerült megoldanunk, milyen állapotban adjuk át az egyesületet és azt is, hogy azért mondunk le, hogy a klub minél előbb megtalálja azokat a vezetőit, akik a megváltozott helyzetre megoldást adnak. Úgy éreztük, gyorsan reagáltunk a spekulációkra, amelyek szerint mindenáron ragaszkodunk funkcióinkhoz. (...) Még 9-én dél körül felvettem az átadás-átvételi jegyzőkönyvet a klub és a labdarúgó-kft. gazdasági igazgatójával. Ebben a valós helyzetet rögzítettük, írásba foglaltuk, hogy nincs adóssága az FTC-nek.

Torgyán József és Szabadi Béla nyilatkozata lemondásukról

A kötetben nem idézem a lemondási nyilatkozatot, most, a következő oldalon teszek meg.

Nyilatkozat

a Ferencvárosi Torna Club élén bekövetkezett változásról

1998 szeptemberében a Ferencvárosi Torna Club vezetését az Egyesület és a Labdarúgó-Kft. kritikus helyzetében vettük át. Az elmúlt két és fél évben sikerült stabilizálni az anyagi körülményeket, rendezni a múltból adódó óriási adósságot. Megőriztük a sportlétesítmények irányításában a Minisztérium szerepét, és ezzel gondoskodtunk arról, hogy a Ferencváros sportolói továbbra is a legjobb feltételek között készülhessenek és versenyezzenek. Elértük, hogy kétmilliárd forintos állami támogatással meginduljon a ferencvárosi stadion rekonstrukciója. Ezzel a stadion nemcsak komfortosabbá válik, hanem eleget tesz a FIFA szigorú előírásainak. Munkánknak – amelyet társadalmi munkában láttunk el – szerepe volt abban is, hogy a Fradi labdarúgócsapata a bajnokság élén fejezte be az őszi szezont. Minden remény megvan arra, hogy 2001-ben a labdarúgócsapat megnyeri a Nemzeti Bajnokságot.

Az elért eredmények alapján és a kedvezően megváltozott helyzetben célszerűnek tartjuk, hogy az Egyesületi Tanács tagjai és a közgyűlés részvevői átgondolják, milyen formában akarják működtetni a klubot és a Labdarúgó-Kft.-t és kiknek a vezetését látnák szívesen. Mi a mai napon való lemondásunkkal az erről való gondolkodást szeretnénk előmozdítani. Amíg az erre hivatott testületek döntést nem hoznak, a Club vezetését Szeiler József úrra ruházzuk. Kérjük a tisztségviselőket és a közvéleményt egyaránt, hogy lemondásunkat tudomásul venni szíveskedjenek.

Budapest, 2001. február 9.

Tisztelettel:

Dr. Torgyán József
Elnök

Dr. Szabadi Béla
Elnökhelyettes

Budapest, 2011. február 20.

Dr. Szabadi Béla

Forrás:

Honlap: <http://www.szabadibela.hu/>